

Frøhandelen i sin Almindelighed som for den rationelle Frøavl, har man ment at burde søge Beløbet bevilget, og Summen er derfor forhøiet med 3,000 Kr.

ad III. A. 4. Foreningen til Kulturplanternes Forbedring har i det med Bilag medfølgende Andragende anholdt om et aarligt Tilskud af Statskassen, idet Foreningen, der, for at kunne faa saa mange Medlemmer som muligt mellem de ubemidlede Landbrugere, har sat Medlemsbidraget til ifftun 3 Kr. aarlig, ikke ved egne Midler i Forbindelse med de Tilskud, Selskabet erholder fra forskjellige offentlige Institutioner, ser sig i Stand til med fornøden Kraft at virke for sine vigtige Formaal, der hovedsagelig gaa ud paa dels at udfinde og tilvejebringe de bedste Stammer af Korn- og Frøsorter dels mere direkte at virke for Hjemmeavl af Frø ved i saa Henseende at yde Veiledning baade praktisk og theoretisk. Særlig har Foreningen ønsket Statens Hjælp for at sættes i Stand til dels at skaffe en sagkundig Mand, der kunde forestaa Foreningens Kulturforsøg og berejse Landet for at yde Frøavlerne fornøden Veiledning, dels at bestride Omkostningerne ved Udgivelsen af Foreningens Tidsskrift „om Landbrugets Kulturplanter.“ Da Frøavlens Fremme, saaledes som nærmere paavist i den i Gjenpart vedlagte Afhandling af Landhusholdningselskabet's Sekretær, er af stor økonomisk Vigtighed for Landet, og da Sagen er varmt anbefalet af nævnte Selskab, har man til Fremme af Foreningens Virksomhed ment at burde foreslaa et Tilskud af 5 000 Kr., hvilket omtrent vil kunne dække Omkostningerne ved de tvende i Andragendet særlig fremhævede Foranstaltninger.

ad III. A. 5. Det Beløb af 5,000 Kr., hvormed Kontoen er forhøiet, er beregnet til Beskrivelse af Udgifterne ved en Bearbejdelse af de fra Landbosforeningerne indkommandt Beretninger om stedsfundne Præmieuddelinger og til Udgivelse af en samlet Beretning herom. I det ommeldte Diemed blev der paa Finantslovsforslaget for 1884—85 optaget et Beløb af 3,000 Kr., jfr. Anmærkningerne til § 19 III. a. 4., hvilket Beløb dog ikke blev bevilget. Man har imidlertid troet paant, at burde drage Spørgsmaalet frem, da man fremdeles maa holde for, at Præmieringen først vil faa sin rette Betydning, naar Resultaterne kunne samles og meddeles de i Sagen Interesserede gjennem en Beretning som den ovennævnte, og man har fundet denne sin Opfattelse bekræftet ved det i Gjenpart medfølgende fra det kongelig danske Landhusholdningselskab modtagne Andragende, hvori Nødvendigheden af Beretningernes Bearbejdelse stærkt fremhæves. Beløbet til oftnævnte Foranstaltning er efter Landhusholdningselskabet's Forslag opført med 5,000 Kr. og tænkes anvendt saaledes: 2,000 Kr. som Honorar til den Mand, der skulde bearbejde Beretningerne og eventuelt vejlede Bedømmelsesudvalgene, 1,000 Kr. til Rejsendgifter for samme, 500 Kr. til Protokoller, Korrespondence m. m. samt 1,500 Kr. til Trykning af Aarsberetning i 5000 Exemplarer og til Udgift ved andre mindre Tryksager som Cirkulærer og Dignende.

ad III. A. 6. Som for Finantsaaret 1884—85. Af den ved Finantsloven for 1883—84 givne tilsvarende Bevilling er der tilstaaet Forstanderen for Høvebrugsskolen Bilsborde i Rjøbenhavn's Amt, Stephan Nyeland 1,000 Kr. og Skolelærer C. Mathiesen i Sundsømagle i samme Amt 300 Kr.

ad III. A. 7. Som bevilget for Finantsaaret 1884—85. Til Oplysning om, hvilke Plantager der for Tiden findes under Hedeselskabet's Tilsyn, henvises til den i vedlagte Hefte Nr. 1 af Selskabet's Tidsskrift for 1884 indeholdte Fortegnelse med tilhørende Kort.

Det paa den tilsvarende Konto paa Finantsloven for 1883—84 bevilgede Beløb af 27,000 Kr. er blevet fordelt, saaledes som det fremgaar af medfølgende Fortegnelse.

ad III. A. 8. Den opførte Sum er 3,000 Kr. høiere end for Finantsaaret 1884—85, hvilken Forhøielse er foranlediget ved et fra det danske Hedeselskab fremkommet Andragende om, at den Selskabet siden Finantsaaret 1882—83 tilstaaede Undersøttelse af 7,000 Kr. til Fremme af Smaaplantninger maa blive forøget til 10,000 Kr. De hidtil i det nævnte Diemed anvendte Beløb have, efter hvad Hedeselskabet har anført, stiftet særdeles megen Nytte og have hos Befolkningen fremkaldt en levende Øyst til at plante. For at imidlertid de disponible Midler kunne staa til, har Selskabet stadig maattet holde igjen og har navnlig maattet træffe den Bestemmelse, at Planterne skulde betales med halv Pris i Stedet for at uddeles gratis, ligesom der ikke har kunnet oprettes ny Plantningsdistrikter,